

Detenció de l'agressor de la penúltima víctima de violència de gènere a Don Benito (Badajoz)

Ordres d'allunyament que no serveixen per salvar les dones

Les últimes dues agressions demostren el fracàs de la protecció

CRISTINA ORIOL VAL
Barcelona

Dos casos més de violència de gènere han sacsejat el país els últims dies. A Motril (Granada) una dona de 54 anys ha estat assassinada presumptament per l'exparella, mentre que a Manresa (Bages) una altra dona ha aconseguit sobreviure a un atac brutal del seu company sentimental, que la va apunyalat amb una arma blanca i la va llançar després per una finestra a uns quatre metres d'altura. La víctima està hospitalitzada en estat greu, però la seva vida no corre perill. Els dos agressors ja estan detinguts i en presó provisional.

Malgrat que han passat en ciutats i comunitats diferents, els dos casos tenen un denominador comú: els agressors tenien ordres d'allunyament vigents. Aquest crim i aquest intent d'assassinat masclista posen de manifest les esquerdes als mecanismes de protecció i subratllen la urgència de prendre mesures efectives. Les víctimes van fer el que se n'esperava –denunciar–, però el sistema els va fallar.

“En aquests moments, una or-

dre d'allunyament no és una mesura de protecció eficaç”, expressa taxativament Cristina Capuz, advocada i diputada responsable del torn d'ofici de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB). “Està molt bé tenir-la, però si no la dotem de mitjans perquè sigui efectiva, no té sentit”, afegeix per a *La Vanguardia*.

I es remet als fets. L'advocada presencia cada dia la falta

“El seguiment consisteix en una trucada setmanal en casos de risc elevat”, diu una advocada

d'agents i de mitjans necessaris per fer-ne un seguiment correcte: “Quan es tracta d'una víctima de risc molt elevat, fan una trucada setmanal, però només és això, una trucada”, indica la lletrada. Capuz insisteix a replantejar, de manera coordinada entre departaments, policia i advocacia, mesures més eficaçes amb el pressupost disponible.

La jurista aposta pels disposi-

tius de control telemàtic, un sistema de seguiment que permet verificar el compliment de les prohibicions d'aproximació a la víctima, amb el servei contractat pel Ministeri d'Igualtat a una empresa privada. Tot i això, aquestes mesures també han reportat falses alarmes o problemes de cobertura, que provoquen la desconfiança tant de les víctimes com dels jutges.

Malgrat els errors, Capuz aposta per aquest sistema que suposa un cost elevat i, en tota la seva experiència, només li han concedit una de les clientes. Un total de 4.515 dones viuen a Espanya amb un braçalel telemàtic que geolocalitza el maltractador, segons l'últim *Butlletí Mensual d'Igualtat*. Malgrat que se n'ha ampliat l'ús, també han augmentat el nombre de denúncies. Cada dia es denuncien més de 500 casos.

Per si no n'hi hagués prou, la sanció per saltar-se una ordre de protecció sol consistir en una petita multa, que varia segons la capacitat econòmica del denunciat. “La quota per als qui no tenen ingressos és de només cinc euros al dia durant sis mesos”, detalla Cristina Capuz, que afegeix que hi ha casos amb fins a quatre trencaments.

Les ordres de protecció es poden dictar com mesures cautelars, mentre es tramita un procediment judicial, o imposar-se juntament amb una pena de presó per delictes com lesions. “Malauradament, moltes dones opten per no denunciar, sobretot quan hi ha fills pel mig, i quan entenen que l'ordre d'allunyament només durarà uns anys i no s'ampliarà si no hi ha trencaments ni denúncies addicionals”, lamenta. Per tots aquests motius, només cinc dels 25 homes que van assassinar les seves parelles o exparelles tenien denúncies prèvies per maltractament.●

Desconfiança en la justícia

■ Un total de 25 dones han estat assassinades per les seves parelles o exparelles des de començament d'any, després que la Delegació contra la Violència de Gènere confirmés ahir el cas d'una dona, de 54 anys, assassinada per la seva exparella el 24 d'agost a Motril. Només el 20% de les víctimes mortals d'aquest any havien denunciat el seu maltractador. La víctima de Granada constava

a VioGén i, malgrat que la seva exparella tenia una ordre d'allunyament, l'home va anar al seu domicili i la va deixar inconscient a conseqüència possiblement d'un cop al cap. Els sanitaris la van traslladar a l'hospital, on va morir hores més tard. Amb aquest cas, un total de 1.319 vides, des que hi ha registres (2003), han estat arrabassades per homes que les volien seves o de ningú.

2 Septiembre, 2025

Detención del agresor de la penúltima víctima de violencia de género en Don Benito (Badajoz)

Órdenes de alejamiento que no sirven para salvar a las mujeres

Las dos últimas agresiones demuestran el fracaso de la protección

CRISTINA ORIOL VAL
 Barcelona

Dos nuevos casos de violencia de género han sacudido al país en los últimos días. En Motril (Granada), una mujer de 54 años ha sido asesinada presuntamente por su expareja, mientras que en Manresa (Barcelona), otra mujer ha logrado sobrevivir a un brutal ataque de su compañero sentimental, que la apuñaló con un arma blanca y la arrojó después por una ventana situada a unos cuatro metros de altura. La víctima permanece hospitalizada en estado grave, aunque su vida no corre peligro. Ambos agresores se encuentran ya detenidos y en prisión provisional.

Pese a producirse en ciudades y comunidades distintas, ambos casos tienen un denominador común: los agresores contaban con órdenes de alejamiento vigentes. Este crimen y este intento de asesinato machista ponen de manifiesto las grietas en los mecanismos de protección y subrayan la urgencia de tomar medidas efectivas. Las víctimas hicieron lo que se esperaba de ellas –denunciar–, pero el sistema les falló.

“En estos momentos, una orden de alejamiento no es una medida de protección eficaz”, expresa tajantemente Cristina Capuz, abogada y diputada responsable del turno de oficio del Ilustre Colegio de la Abogacía de Barcelona (ICAB). “Está muy bien tenerla, pero si no la dotamos de medios para que sea efectiva, no tiene sentido”, añade para *La Vanguardia*.

Y a los hechos se remite. La abo-

“El seguimiento consiste en una llamada semanal en casos de riesgo elevado”, dice una abogada

gada presencia diariamente la escasez de efectivos y de medios necesarios para un correcto seguimiento: “Cuando se trata de una víctima de riesgo muy elevado, hacen una llamada semanal, pero solo es eso, una llamada”, indica la letrada. Capuz insiste en replantear, de forma coordinada entre departamentos, policía y abogacía, medidas más eficaces con el presupuesto disponible.

La jurista apuesta por los dispositivos de control telemático, un sistema de seguimiento que permite verificar el cumplimiento de las prohibiciones de aproximación a la víctima, cuyo servicio está contratado por el Ministerio de Igualdad a una empresa privada. No obstante, estas medidas también han reportado falsas alarmas o problemas de cobertura, que generan la desconfianza tanto de víctimas como de jueces.

A pesar de los fallos, Capuz apuesta por este sistema que supone un coste elevado y, en toda su experiencia, solo le han concedido a una de sus clientas. Un total de 4.515 mujeres viven en España con una pulsera telemática que geolocaliza a su maltratador, según el último Boletín Mensual de Igualdad. Aunque se ha amplificado su uso, también lo han hecho el número de denuncias. Cada día se denuncian más de 500 casos.

Por si fuera poco, la sanción por saltar una orden de protección suele consistir en una pequeña multa, que varía según la capacidad económica del denunciado. “La cuota para quienes no tienen ingresos es de solo 5 euros al día durante seis meses”, detalla Cristina Capuz, quien añade que hay casos con hasta cuatro quebrantamientos.

Las órdenes de protección pueden dictarse como medidas cautelares, mientras se tramita un procedimiento judicial, o imponerse junto con una pena de prisión por delitos como lesiones. “Por desgracia, muchas mujeres optan por no denunciar, sobre todo cuando hay hijos de por medio, y cuando entienden que la orden de alejamiento solo durará unos años y no se ampliará si no hay quebrantamientos ni denuncias adicionales”, lamenta. Por todos estos motivos, solo cinco de los 25 hombres que asesinaron a sus parejas o exparejas tenían denuncias previas por maltrato.●

Desconfianza en la justicia

■ Un total de 25 mujeres han sido asesinadas por sus parejas o exparejas en lo que va de año, después de que la Delegación contra la Violencia de Género confirmara ayer el caso de una mujer, de 54 años, asesinada por su expareja el pasado 24 de agosto en Motril. Solo el 20% de las víctimas mortales de este año había denunciado a su maltratador. La víctima de Granada constaba en

VioGén y, a pesar de que su expareja tenía una orden de alejamiento, el hombre acudió a su domicilio y la dejó inconsciente a consecuencia posiblemente de un golpe en la cabeza. Los sanitarios la trasladaron al hospital, donde falleció horas más tarde. Con este caso, un total de 1.319 vidas, desde que hay registros (2003), han sido arrebatadas por hombres que las querían suyas o de nadie.

Ordres d'allunyament que no serveixen per salvar les dones

SUCCESSOS

Les últimes dues agressions demostren el fracàs de la protecció

Detenció de l'agressor de la penúltima víctima de violència de gènere a Don Benito (Badajoz)

Dos casos més de violència de gènere han sacsejat el país els últims dies. A Motril (Granada) una dona de 54 anys ha estat assassinada presumptament per l'exparella, mentre que a Manresa (Bages) una altra dona ha aconseguit sobreviure a un atac brutal del seu company sentimental, que la va apunyalat amb una arma blanca i la va llançar després per una finestra a uns quatre metres d'altura. La víctima està hospitalitzada en estat greu, però la seva vida no corre perill. Els dos agressors ja estan detinguts i en presó provisional.

Malgrat que han passat en ciutats i comunitats diferents, els dos casos tenen un denominador comú: els agressors tenien ordres d'allunyament vigents. Aquest crim i aquest intent d'assassinat masculista posen de manifest les esquerdes als mecanismes de protecció i subratllen la urgència de prendre mesures efectives. Les víctimes van fer el que se n'esperava –denunciar–, però el sistema els va fallar.

“El seguiment consisteix en una trucada setmanal en casos de risc elevat”, diu una advocada

“En aquests moments, una ordre d’allunyament no és una mesura de protecció eficaç”, expressa taxativament Cristina Capuz, advocada i diputada responsable del torn d’ofici de l’ Il·lustre Col·legi de l’ Advocacia de Barcelona (ICAB). “Està molt bé tenir-la, però si no la dotem de mitjans perquè sigui efectiva, no té sentit”, afegeix per a *La Vanguardia* .

I es remet als fets. L’advocada presencia cada dia la falta d’agents i de mitjans necessaris per fer-ne un seguiment correcte: “Quan es tracta d’una víctima de risc molt elevat, fan una trucada setmanal, però només és això, una trucada”, indica la lletrada. Capuz insisteix a replantejar, de manera coordinada entre departaments, policia i advocacia, mesures més eficaces amb el pressupost disponible.

La jurista aposta pels dispositius de control telemàtic, un sistema de seguiment que permet verificar el compliment de les prohibicions d’aproximació a la víctima, amb el servei contractat pel Ministeri d’ Igualtat a una empresa privada. Tot i això, aquestes mesures també han reportat falses alarmes o problemes de cobertura, que provoquen la desconfiança tant de les víctimes com dels jutges.

Malgrat els errors, Capuz aposta per aquest sistema que suposa un cost elevat i, en tota la seva experiència, només li han concedit una de les clientes. Un total de 4.515 dones viuen a Espanya amb un braçalet telemàtic que geolocalitza el maltractador, segons l’últim Butlletí Mensual d’ Igualtat. Malgrat que se n’ha amplificat l’ús, també han augmentat el nombre de denúncies. Cada dia es denuncien més de 500 casos.

Per si no n’hi hagués prou, la sanció per saltar-se una ordre de protecció sol consistir en una petita multa, que varia segons la capacitat econòmica del denunciat. “La quota per als qui no tenen ingressos és de només cinc euros al dia durant sis mesos”, detalla Cristina Capuz, que afegeix que hi ha casos amb fins a quatre trencaments.

Les ordres de protecció es poden dictar com mesures cautelars, mentre es tramita un procediment judicial, o imposar-se juntament amb una pena de presó per delictes com lesions. “Malauradament, moltes dones opten per no denunciar, sobretot quan hi ha fills pel mig, i quan entenen que l’ordre d’allunyament només durarà uns anys i no

s'ampliarà si no hi ha trencaments ni denúncies addicionals", lamenta. Per tots aquests motius, només cinc dels 25 homes que van assassinar les seves parelles o exparelles tenien denúncies prèvies per maltractament.

<https://www.lavanguardia.com/encatala/20250902/11019897/ordres-d-allunyament-serveixen-per-salvar-les-dones.html>